

ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ସଂଖ୍ୟା ଚଉଆଳିଶ

ହାରାଇଯାଇଥିବା ଭିତ୍ତିସ୍ଥମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର: ଓଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ଠର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ

Jeff Pippenger
2024-01-08

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ଠର ଚାରି ପିଢ଼ୀର ଅବଧୂରେ ଓଲିୟମ୍ ମିଲରଙ୍କର ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆବୃତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେହି ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପୁନଃସ୍ଥାପନ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱପ୍ନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ବାଇବେଲ୍ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆମ୍ଭାରେ ପୁନଃପୁନଃ ଏହାକୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନେ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି। ମିଲରଙ୍କର ସ୍ୱପ୍ନ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଧୂଳି ଝାଡୁଥିବା ଲୋକଟିଏ ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତାରେ ଦୀପ୍ତିତ ହେବ।

ମିଲରଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ଯାତ୍ରା ପରେ ପାପାସୀ—ଏହି ଦୁଇଟି ଉଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିବା ଶକ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିବାର ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା, ଏବଂ ଥେସ୍‌ଲୋନୀକୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପତ୍ରର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମିଲରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା। ସେଠାରେ ପାଉଲ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ, ପୌରାଣିକ ରୋମ ପାପାସୀକୁ ଶକ୍ତିରେ ଉଦ୍ଧାର କରିବାରୁ ରୋକି ରଖୁଥିଲା, ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୌରାଣିକ ରୋମକୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇନଥିଲା। 2 ଥେସ୍‌ଲୋନୀକୀୟରେ, ପାଉଲ Future for America-ର ଧାର୍ମିକ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଯେବେ ସେ ଚିହ୍ନିତ କଲେ ଯେ ଅଧ୍ୟାୟଟିର “ପାପର ମଣିଷ” ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ଏବଂ ପଦ ଛତାରେ, ନିଜକୁ ଉଚ୍ଚ କରିଥିବା ରାଜା ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି।

ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃଶ୍ୟ ଗତିବିଧିରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି, ଥେସ୍‌ଲୋନୀକୀୟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପୌଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହ ସରାସରି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଥିଲା ବୋଲି ଦେଖିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ। ଶେଷ ସମୟରେ, 1798 ମସିହାରେ, ଏବଂ 1989 ମସିହାରେ ମଧ୍ୟ, ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଗଲା, ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଏକ ତିନି-ପଦକ୍ରମିକ ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଯେହି ଇତିହାସରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ମୁଦ୍ରା ଖୋଲାଯାଏ, ସେହି ଇତିହାସରେ ଏହି ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଦା ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ଶେଷ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୌଲଙ୍କ ଲେଖନୀକୁ ଦେଖିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ, କାରଣ ସେହି ଅଧ୍ୟାୟରେ ହିଁ ପୌଲ ସଚେତନ କରନ୍ତି ଯେ, ଯେମାନେ “ସତ୍ୟର ପ୍ରେମ” ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ। ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ହେଉଛି ସେହି ଅବସ୍ଥା, ଯାହା ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ବାରରେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଶାଯାଏ, ଯେମାନେ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରନ୍ତି। ଉଭୟ ଇତିହାସରେ, ଏହି ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ସବୁଠାରୁ ସରାସରି ଭାବରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ଠକୁ ସୂଚିତ କରେ।

“ଯିଏ ବାହ୍ୟ ପ୍ରତୀତିର ତଳେ ଥିବା ସତ୍ୟକୁ ଦେଖନ୍ତି, ଯିଏ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେ ବହୁତ ଆଲୋକ ପାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି: ‘ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ନୈତିକ ଓ ଆତ୍ମିକ ଅବସ୍ଥାକାରଣେ ପୀଡ଼ିତ ଓ ବିସ୍ମିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ।’ ହଁ, ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ପଥକୁ ବାଛିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣିତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଆନନ୍ଦ ପାଉଛି। ‘ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଭ୍ରମକୁ ବାଛିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଭୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଣିଦେବି; କାରଣ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାକିଲି, କେହି ଉତ୍ତର ଦେଲା ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହିଲି, ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ: ବରଂ ସେମାନେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ସମମୁଖରେ ଅସତ୍ୟ କାମ କଲେ, ଏବଂ ଯାହାରେ ମୁଁ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଏ, ସେହିକୁ ବାଛିଲେ।’ ‘ଇଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମ ପଠାଇବେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ,’ କାରଣ ସେମାନେ ‘ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା ପାଇଁ ସତ୍ୟର ପ୍ରେମକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଲେ ନାହିଁ,’ ‘କିନ୍ତୁ ଅଧର୍ମରେ ଆନନ୍ଦ କଲେ।’ ଯିଶାୟ 66:3, 4; 2 ଥେସ୍‌ଲୋନୀକୀୟ 2:11, 10, 12.”

“ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶିକ୍ଷା କ ପଚାରିଲେ: ‘ତୁମେ ଠିକ୍ ଭିତ୍ତିରେ ଉପରେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛ ଏବଂ ଇଶ୍ୱର ତୁମ କର୍ମଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ଆଡ଼ମ୍ଭର, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ ଜଗତୀୟ ନୀତି ଅନୁସାରେ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ

ସାଧନ କରୁଛ ଏବଂ ଯେହୋବାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ପାପ କରୁଛ, ସେଥାରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ଶାଳୀ ମୋହ ମନକୁ ଆଉ କ'ଣ ଭୁଲି ଯିବ କିପାରେ? ହାୟ, ଏହା ଏକ ମହା ପ୍ରତାରଣା, ଏକ ମୋହନୀୟ ଭୁଲ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କର ମନକୁ ଅଧିକାର କରିନେଇଥାଏ, ଯେମାନେ କେବେକାଳେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିର ଆକୃତିକୁ ତାହାର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଭୁଲ କରନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଧନୀ, ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ କୌଣସି କିଛିର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତରେ ସେମାନେ ସବୁକିଛିର ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଅଛନ୍ତି।”

“ନିଜ ବସ୍ତୁକୁ ନିଷ୍କଳଙ୍କ ରଖୁଥିବା ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଶ୍ୱର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ଚିନ୍ତାର କରୁଛନ୍ତି, ‘ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷା,’ ଯେତେବେଳେ ହଠାତ୍ ବିନାଶ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଛି। ଯଦି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ ହୁଏ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ନିଜ ହୃଦୟକୁ ନିଜ ନ କରନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ଯେପରି ଯାଶୁରେ ଅଛି ସେପରି ଗ୍ରହଣ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ କେବେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ଆମର ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଶୋଧନ ଘଟିବ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ଆଉ ନିର୍ବିଚ୍ଛନ୍ନ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନୁ ନାହିଁ, ‘ଆମେ ଧନୀ, ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛୁ, ଏବଂ କୌଣସି ଜିନିଷର ଅଭାବ ନାହିଁ’ ବୋଲି ଗର୍ବ କରିବୁ ନାହିଁ।”

“କିଏ ସତ୍ୟସାରରେ କହିପାରେ: ‘ଆମର ସୁଖ ଅଗ୍ନିରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଛି; ଆମର ବସ୍ତୁ ଜଗତ ଦ୍ୱାରା କଳଙ୍କିତ ହୁଏ?’ ମୁଁ ଦେଖୁଲି, ଆମର ଶିକ୍ଷକ ତଥାକଥିତ ଧର୍ମକଥାର ବସ୍ତୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ। ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିଦେଇ, ତଳେ ଲୁଚିଥିବା ଅଶୁଚିତାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ: ‘ତୁମେ କି ଦେଖୁପାରୁନାହିଁ କିପରି ସେମାନେ ଢୋଙ୍ଗପୂର୍ବକ ନିଜମାନଙ୍କର ଅଶୁଚିତା ଓ ଚରିତ୍ରର ପତନକୁ ଆଚ୍ଛାଦିତ କରିରଖୁଛନ୍ତି? ‘ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନଗରୀ କିପରି ବେଶ୍ୟା ହୋଇଯାଇଛି!’ ମୋର ପିତାଙ୍କ ଗୃହ ବ୍ୟାପାରର ଗୃହ ହୋଇଯାଇଛି, ଏକ ଏମିତି ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରୁ ଦିବ୍ୟ ସମ୍ବିଧି ଓ ମହିମା ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିଯାଇଛି! ଏହି କାରଣରୁ ଦୁର୍ବଳତା ରହିଛି, ଏବଂ ଶକ୍ତିର ଅଭାବ ଅଛି।” Testimonies, volume 8, 249, 250.

୧୮୪୪ ମସିହାରେ ଯେତେବେଳେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ “ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆହ୍ୱାନ” ଘୋଷଣା କଲା, ସେତେବେଳେ ସେ “ବିଶ୍ୱସ୍ତ ନଗରୀ” ଥିଲା। ୧୮୬୩ ସୁଦ୍ଧା, ଉଇଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା “ଭିତ୍ତିସମୂହ”କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ସେ ଆରମ୍ଭ କଲା। ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଭିତ୍ତିମୂଳକ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନକଲି ରତ୍ନ ଓ ମୁଦ୍ରାଦି ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ କରିଦେଲେ, ସେମାନେ ଏକ ନୂତନ ଭିତ୍ତି ନିର୍ମାଣ କରୁଥିଲେ। ଯେମାନେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ପୂରଣ କଲେ, ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାଲୁ ରଖୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାର ଲେଖନୀରେ “ଯେମାନେ ବହୁତ ଆଲୋକ ପାଇଥିଲେ” ବୋଲି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ସେମାନେ ଯେ “ମହାନ ଆଲୋକ” କେବେକି ପାଇଥିଲେ, ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତାହାକୁ ସେହି ପେଟିକାଭିତରେ ଥିବା ରତ୍ନମାଣିକ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ମିଲର ନିଜ କକ୍ଷର ମଝିରେ ଥିବା ଏକ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ରଖୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ “ସୂର୍ଯ୍ୟ” ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳତାରେ ଦୀପ୍ତିତ ହେଉଥିଲା। ଏମାତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତ ଅଂଶରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ “ଯେମାନେ ମହାନ ଆଲୋକ ପାଇଥିଲେ” ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ “ନିଜ ନିଜ ପଥକୁ ବାଛିନେଇଛନ୍ତି।”

ସେମାନେ 1863 ମସିହାରେ ଏକ ନୂତନ ପଥ ବାଛିଲେ। ସେ କହନ୍ତି, ଏହା “ଏକ ଆକର୍ଷକ ଭ୍ରମ, ଯାହା ମନମାନଙ୍କୁ ଅଧିକୃତ କରିନେଇଥାଏ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଯେଉଁମାନେ କେବେକି ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିଲେ, ଭକ୍ତିର ଆକୃତିକୁ ତାହାର ଆତ୍ମା ଓ ଶକ୍ତି ବୋଲି ଭୁଲ କରନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଧାରଣା କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଧନୀ, ସମ୍ପଦରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ କିଛିର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ସବୁକିଛିର ଆବଶ୍ୟକତାରେ ଅଛନ୍ତି।”

ସେ ଲାଓଡିସିୟାର ଅବସ୍ଥାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାକି ସେ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ 1856 ମସିହାରେ ଘଟିଥିଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ପରେ ସେମାନେ ସାତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ, କିନ୍ତୁ 1863 ମସିହାରେ ସେହି ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହେଲେ, ଏବଂ ଥେସାଲୋନିକୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୌଲଙ୍କ ସଚେତନବାଣୀର ବାଉଁଶରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ପ୍ରବଳ ମୋହକୁ

ଆଣ୍ଡୁଆଁ ମିଥ୍ୟା । ଭିତ୍ତି ଶୁଦ୍ଧ । ପନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଥେସ୍ ଲୋକାନ୍ତରାଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୌଲଙ୍କ ସଚେତନବାଣୀ ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିକ୍ସର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟର ଆନ୍ଦେ । ଲନ ପାଇଁ ଏକ ନଙ୍ଗ ର ସଦୃଶ, ଏବଂ ଏହା ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ଭାବେ ସମନୈତ, ଯାହା ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିକ୍ସର ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ—ଉଭୟକୁ ସମେତ ଧ୍ୟାନ କରେ । ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ର ମୂଳ ରହି ଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ, ସେହି ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିକ୍ସର ଆରମ୍ଭ ରେ ମିଡ଼ନାଇଟ କ୍ରୀଡ଼ା ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ ଯେତେବେଳେ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇଥିଲେ, ତାହାଠାରୁ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଭାବେ ଦୀପ୍ତିତ ହେବ । ଏବେ କିପରି ମିଲରଙ୍କ ବୁଝାମଣା, ସେ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟ କୁ ଚିହ୍ନିତ୍ୱା ସମୟଠାରୁ, କୌଣସି ଅର୍ଥରେ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉଛି?

ହବକକୁକ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୁଇଟି ପବିତ୍ର ଗର୍ବ ଉପରେ କିଛି ସତ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି । ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେହି ମଣିମୁକ୍ତାମାନଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେବ । ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଜାଲା ବାରା ବାହାରକୁ ବହନ କରାଯାଉଥିବା ନକଲି ମଣିମୁକ୍ତାମାନେ, ମିଥ୍ୟା ଭିତ୍ତି ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଆଡ଼ଭେଷ୍ଟିକ୍ସ ମଧ୍ୟରେ ଆଶାଯାଉଥିବା ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ କରେ, ଏବଂ ସତ୍ୟ ଭିତ୍ତିକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ମିଥ୍ୟା ଭିତ୍ତି ଗଠନ କରୁଥିବା ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି । “ଦୈନିକ” ହେଉଥିଲା ଝିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ସତ୍ୟର ଉତ୍ଥାର ନଙ୍ଗର, ଯାହା ମୂଳ ଭିତ୍ତିକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲା; ଏବଂ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ “ଦୈନିକ” କେବଳ ପୌଞ୍ଜଳିକତାକୁ ନୁହେଁ, ଯେପରିକି ମିଲର ସଠିକ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ବରଂ ଏହା ସେହି ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ ଯାହା ମିଥ୍ୟା ଭିତ୍ତିକୁ ଉତ୍ସୁକ କରିଥିଲା ।

ବାଇବେଲ, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମା ଏବଂ ଇତିହାସ—ସମସ୍ତେ ଏହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ, 1798 ରୁ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ନ୍ୟାୟ-ଘଣ୍ଟାର ଆହ୍ୱାନ ହେଉଛି ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଘୋଷଣା, ଯାହାକୁ ଉଇଲିଆମ୍ ମିଲର ଆବିଷ୍କାର କରି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ମିଲରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତର୍କସଙ୍ଗତ ଭାବେ, ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ 1798 ମସିହାରେ ଉତ୍ସୁକ ହୋଇଥିବା ସେହି ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା, ଯାହାକୁ ଡାନିଏଲ ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ।

ଯିଶାୟ ଏପ୍ରାୟମର ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ମଦ୍ୟପମାନଙ୍କୁ ଯେରୁଶାଲେମର ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ଉପହାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି । ଯିଶାୟ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ମଦ୍ୟପ ନୁହନ୍ତି; ସେମାନେ ଆତ୍ମିକ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ମଦ୍ୟପ । ବାଇବେଲରେ ଆତ୍ମିକ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ କିମ୍ପା ସତ୍ୟ ଉପଦେଶ, କିମ୍ପା ମିଥ୍ୟା ଉପଦେଶକୁ ସୂଚିତ କରେ । ଏପ୍ରାୟମର ମଦ୍ୟପମାନେ ମିଥ୍ୟା ଉପଦେଶରେ ମଦ୍ୟପ, ଯାହା ବାବିଲୋନର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ, ଯେପରିକି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସତରହତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସୋରର ବେଶ୍ୟା ବାରା ଏବଂ ବେଲ୍ସୁଜ୍ଜରଙ୍କ ଶେଷ ରାତ୍ରିର ଆନନ୍ଦୋତ୍ସବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି ।

ଯିଶାୟାଲେମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ଉପହାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେ ଆତ୍ମିକ ମଦୋଦ୍ଧତତା ଆସେ, ଯିଶାୟା ତାହାର ପ୍ରଭାବଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ ।

ଆଣ୍ଡୁ ଯିତକିତ ହୁଅ ଓ ବିସ୍ମିତ ହେଉ; ଚିହ୍ନିତ୍ୱ ଲାଭ କର ଓ ଆଜ୍ଞା ଯା ନ କର: ସେମାନେ ମଉ , କିନ୍ତୁ ଦାକ୍ଷ ଲାସରେ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଚଳମଳ କରନ୍ତି , କିନ୍ତୁ ମଦ୍ୟ ପାନରୁ ନୁହେଁ । କାରଣ ସଦାପ୍ର ଭୁତୁମ୍ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରା ଲା ଆତ୍ମ । ଭାଲିଦେଇଛନ୍ତି , ଏବଂ ତୁମ୍ ମାନଙ୍କ ର ଚକ୍ଷୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି ; ଭବିଷ୍ୟ ସ୍ୱ ଭ ମାନଙ୍କ ଓ ତୁମ୍ ମାନଙ୍କ ର ଶାସକମାନଙ୍କ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କ ସେ ଆଛା ଦିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଏବଂ ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ ତୁମ୍ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋହର ଲାଗିଥିବା ଏକ ପୁସ୍ତ କର କଥା ପରି ହୋଇଯାଇଛି; ଯାହାକୁ ଲୋକେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ କହନ୍ତି , “ଦୟାକରି ଏହା ପଢ଼,” ଏବଂ ସେ କହେ, “ମୁଁ ପଢ଼ି ପାରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ଏହା ମୋହର ଲାଗିଛି ।” ପୁନର୍ବାର ସେହି ପୁସ୍ତ କଟି ଜଣେ ଅଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ, କହାଯାଏ, “ଦୟାକରି ଏହା ପଢ଼,” ଏବଂ ସେ କହେ, “ମୁଁ ଶିକ୍ଷିତ ନୁହେଁ ।” ଏହିହେତୁ ପ୍ର ଭୁ କହିଲେ, “ଯେହେତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜ ମୁଖସ୍ୱ ଲା ମୋର ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି , ଏବଂ ନିଜ ଓଷ ଯ ଲା ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି , କିନ୍ତୁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ମୋରୁ ଦୂରେ ସରାଇଦେଇଛନ୍ତି , ଏବଂ ମୋପ୍ର ତି ସେମାନଙ୍କ ର ଭୟ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ବିଧିର ଶିକ୍ଷା ମାତ୍ର ଅଟେ: ସେହିହେତୁ ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରେ ଏକ ଆଣ୍ଡୁ ଯିତନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଗ୍ର ସର ହେବି, ହଁ, ଏକ ଆଣ୍ଡୁ ଯିତନକ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଏକ ବିସ୍ମୟ; କାରଣ

ସେମାନଙ୍କ ରଞ୍ଜନୀମାନଙ୍କ ରଞ୍ଜନ ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକୀମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଲୁଚିଯିବ।” ହାୟ ସେମାନଙ୍କ ଯେମାନେ ସଦାପ୍ର ଭୁଲ ଠାରୁ ନିଜମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଗଢ଼ାଉଛନ୍ତି, ଏବଂ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କର କାମ ଅନ୍ଧ କାରରେ ହୁଏ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, “ଆମ୍ଭ ଲୋକ କିଏ ଦେଖୁଛି? ଏବଂ ଆମ୍ଭ ଲୋକ କିଏ ଜାଣୁଛି?” ନିଶ୍ଚୟ, ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କର ଏହି ଉଲଟାପାଲଟାକୁ କୁମ୍ଭ କାରର ମାଟି ସମାନ ଗଣାଯିବ; କାରଣ ନିର୍ମିତ ବସ୍ତୁ କି ତାହାକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବ, “ସେ ମୋତେ ନିର୍ମାଣ କରିନାହାନ୍ତି?” କିମ୍ବା ଗଢ଼ାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ କି ତାହାକୁ ଗଢ଼ିଥିବା ଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବ, “ତାଙ୍କର କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନଥିଲା?” ଯିଶାୟା ୨୯:୧-୧୬.

ସିଷ୍ଟର ହାଉର୍ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରି, ପରେ ଏହା ଯୋଗ କରନ୍ତି:

“ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ପୂରଣ ହେବ। କିଛି ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମମୁଖରେ ନମ୍ର କରୁନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ସରଳତାରେ ଚାଲିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜର ସତ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲୁଚାଇ ରଖନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ପଦ୍ଧତି ଦୃଢ଼ ସହ ସହଭାଗିତାରେ ରହନ୍ତି, ଯେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଭଲପାଏ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ରଚେ। ଶତ୍ରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ରଖେ, ଯେମାନଙ୍କୁ ସେ ଅଂଶତଃ ଅନ୍ଧକାରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରେ। କିଛି ଲୋକ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିବା ଅନ୍ଧକାରରେ ଆବିଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ତୁଚ୍ଛ ପାଇଁ ପାଖକୁ ସାରି ଦେଉଛନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵାଣୀ ଯେ ଦିନକୁ ଦର୍ଶାଇଥିଲା, ସେହି ଦିନ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉ ନାହିଁ। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ କଳ୍ପକଥା। ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଅନେକେ ମଦ୍ୟପ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପରି ଆଚରଣ କରନ୍ତି। ‘ତୁମେମାନେ ନିଜେ ଅସ୍ମିୟାଅ, ଏବଂ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ; ତୁମେମାନେ ଚିକ୍କାର କର, ହଁ, ଚିକ୍କାର କର; ସେମାନେ ମଦ୍ୟପ, କିନ୍ତୁ ମଦରେ ନୁହେଁ; ସେମାନେ ଚଳମଳ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମଦିରରେ ନୁହେଁ। କାରଣ ପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗଢ଼ାଉ ନିଦ୍ରାର ଆତ୍ମା ଢାଳିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତାମାନଙ୍କୁ, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ଶାସକମାନଙ୍କୁ, ଦର୍ଶକମାନଙ୍କୁ ସେ ଆବୃତ କରିଦେଇଛନ୍ତି।’ ଅନେକଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଆତ୍ମିକ ମଦ୍ୟପାନ ଆସିଛି, ଯେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ସେହି ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ଉଚ୍ଚ କରାଯିବେ। ସେମାନଙ୍କର ଧାର୍ମିକ ବିଶ୍ଵାସ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରଖଣ୍ଡରେ ଯେପରି ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ସେହିପରି। ଏହାର ପ୍ରଭାବରେ, ସେମାନେ ସିଧା ଚାଲିପାରୁନାହାନ୍ତି। ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତିରେ ସେମାନେ ବକ୍ର ପଥ ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି। ଜଣେ ପରେ ଆଉ ଜଣେ, ସେମାନେ ଏପଟେ ସେପଟେ ଡାଉଡ଼ି ଚଳମଳ କରନ୍ତି। ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମହା କରୁଣାର ସହିତ ଦେଖନ୍ତି। ସତ୍ୟର ପଥ ସେମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ବୁଦ୍ଧିଚାତୁର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷତଯନ୍ତ୍ରକାରୀ, ଏବଂ ଯେମାନେ ସ୍ଵଳ୍ପ ଆତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଥିବାରୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରୁନାହାନ୍ତି ଏବଂ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ସେମାନେ ନିଜେ ପ୍ରତାରିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏକ ମନ୍ଦ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଧାରଣ କରି ରହିଛନ୍ତି।

“ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଘଟଣାବଳୀ ଶୀଘ୍ର ନିର୍ଣ୍ଣୟକ ରୂପ ଧାରଣ କରିବ। ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆତ୍ମାବାଦୀ ପ୍ରଚାରଣଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ସ୍ଵରୂପରେ—ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବୋଲି—ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ, ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ସେଥିରେ ଭାଗ ନିଅନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିଜ ବୁଦ୍ଧି ହାରାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ହୋଇଯିବେ।”

“ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଯେହେତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ ନିଜ ମୁଖଦ୍ଵାରା ମୋର ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜ ଠୋକଦ୍ଵାରା ମୋତେ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ନିଜ ହୃଦୟକୁ ମୋଠାରୁ ଦୂରେ ସରାଇଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ମୋପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଭୟ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଦ୍ଵାରା ଶିଖାଯାଇଛି; ତେଣୁ, ଦେଖ, ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଏକ ବିସ୍ମୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେବି; କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବିବେକୀମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣା ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯିବ। ହାୟ ସେମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଲୁଚାଇବା ପାଇଁ ଗଢ଼ାଉ ଉପାୟ ଖୋଜନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହେ, ଏବଂ ସେମାନେ କହନ୍ତି, କିଏ ଆମକୁ ଦେଖେ, ଏବଂ କିଏ ଆମକୁ ଜାଣେ? ନିଶ୍ଚୟ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସବୁ କଥାକୁ ଓଲଟାଇଦେବା କାର୍ଯ୍ୟ କୁମ୍ଭକାରର ମାଟି ସମାନ ଗଣାଯିବ; କାରଣ ଯାହା ତିଆରି ହୋଇଛି, ସେ କି ତାହାକୁ ତିଆରି କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ କହିବ, ସେ ମୋତେ ତିଆରି କରିନାହାନ୍ତି? କିମ୍ବା ଯାହା ଗଢ଼ାଯାଇଛି, ସେ କି ତାହାକୁ ଗଢ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଷୟରେ କହିବ, ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନଥିଲା?”

“ମୋ ପାଖରେ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଆମର ଅନୁଭବରେ ଆମେ ଏହି ନିଜେହିଁ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିଆସିଛୁ ଏବଂ କରୁଛୁ। ଯେମାନେ ମହାନ ଆଲୋକ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ ସୁଯୋଗ-ସୁବିଧା ପାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ସେହି ନେତାମାନଙ୍କ ର କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଯେମାନେ ନିଜକୁ ଜାଣି ବୋଲି ଭାବନ୍ତି, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଅନୁଗ୍ରହୀତ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦିତ ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ନିଜକୁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରୁ ବାହାର କରି ଶକ୍ତ ର ଶ୍ରେଣୀ ଶାନ୍ତ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ଜଗତ କପଟପୁଣ୍ଡ୍ର ଭୃତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ପଲ୍ଲବିତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ଏକ ମାନବୀୟ ମନ, ଏହି ଭୃତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଗ୍ରହଣ କରି, ଅନ୍ୟ ମାନବମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ, ଯେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟର ମୂଲ୍ୟ ବାନ୍ଧି ପ୍ରାଣକୁ ମିଥ୍ୟାରେ ପରିଣତ କରୁଥିଲେ। ଏହି ଲୋକମାନେ ପତିତ ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ହେବେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କ ପରି ଦୃଢ଼ ହୋଇ ଦଣ୍ଡ ଯମାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ ରହି, ସେମାନଙ୍କ ପରି ଯେମାନେ ହିସାବ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ଯୁଦ୍ଧର ଅସ୍ତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ଭ୍ରମେ ପକାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କାନ ଦେଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପରାମର୍ଶକୁ ନିଷ୍ଠାଳ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ସତର୍କବାଣୀ ଓ ଚିରସ୍ୱରକୁ ପାଶେ ସରାଇଦିଅନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ୱପ୍ନ ରୂପେ ସାତାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି, ଭ୍ରମେ ପକାଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଓ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି କାନ ଦେଇ।”

“ଏବେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମତଲାପନ ଏମିତି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିଛି, ଯେମାନେ ପ୍ରବଳ ମଦ୍ୟର ପ୍ରଭାବାଧୀନ ମଣିଷମାନଙ୍କ ପରି ତଳମଲ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ଅପରାଧ ଓ ଅନିୟମିତତା, ଠକେଇ, କପଟ, ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପ୍ରାଙ୍ଗଣମାନରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିଥିବା ସେହି ନେତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେଇଛି।”

“ଇତିହାସ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ନିକଟ ଭବିଷ୍ୟତରେ କ'ଣ ହେବ, ମୁଁ ତାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି କହିପାରିଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେ ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିନାହିଁ। ଶତାବ୍ଦୀର ଚତୁର କୌଶଳ ଦ୍ୱାରା ମୃତମାନଙ୍କର ଆକୃତିଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ, ଏବଂ ଅନେକେ ସେହି ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେବେ, ଯେ ମିଥ୍ୟାକୁ ଭଲପାଏ ଓ ମିଥ୍ୟା ଘଡ଼େ। ମୁଁ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରୁଛି ଯେ, ଆମ ମଧ୍ୟରୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ଜଣ ବିଶ୍ୱାସରୁ ପଛକୁ ଫେରିଯିବେ, ଭ୍ରମକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଓ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ଉପଦେଶ ପ୍ରତି କାନ ଦେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସତ୍ୟର ବିଷୟରେ ଦୁଷ୍ଟ କଥା କୁହାଯିବ।” Battle Creek Letters, 123–125.

ଯିଶାୟା ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍‌ଙ୍କୁ ସମେତ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱଳାମାନେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି। ଏହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟ୍‌ର ନେତାମାନେ “ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶତାବ୍ଦୀର ପକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଭ୍ରମିତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଓ ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନଙ୍କର ଉପଦେଶମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କର୍ଣ୍ଣପାତ କରୁଛନ୍ତି।” ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏକ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ କହନ୍ତି, “ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆତ୍ମାବାଦୀ ପ୍ରଚାରଣମାନେ ସେମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଯାହା ଅଟନ୍ତି ତାହା ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ,—ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ,—ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯେମାନେ ଏହାରେ କୌଣସି ଭୂମିକା ପାଳନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ମନ ହରାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇଯିବେ।” ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଇତିହାସର ସେହି ସମୟବିନ୍ଦୁରେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ମଦୋକ୍ତତା “ଦୁଷ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଗୁପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ” ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଆଡଭେଣ୍ଟିସ୍ଟ୍‌ର ନେତୃତ୍ୱ ନିଜ ମନ ହରାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇଯିବ।

ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ଉପହାସକାରୀ ଲୋକମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅନାବରଣ ଅଛି। ସେହି ଅନାବରଣ ମିଲରଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ମିଲର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ ପରେ ଏକ ଦ୍ୱାର ଖୋଲାଗଲା। ସେହି ଘଟଣା ସେ କ୍ଷଣକ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଆଖି ବନ୍ଦ କରିବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଘଟେ, ଯାହା ଏକ ଲକ୍ଷ ରୁଆଲିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ସଠିକ୍ ଅନ୍ତକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏକ ଦ୍ୱାରର ଖୋଲାଯିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ମୁଗ୍ଧପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଲାଓଦିକ୍ଷା ଆନ୍ଦୋଳନ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଫିଲ୍‌ଦେଲଫିୟା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିଣତ ହୁଏ।

ଯିଶାୟାର ଏହି ଅଂଶରେ ଏପ୍ର ଯିମର ମତାଳମାନଙ୍କ ର ଦୁଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ର ଏକ ସାରାଂଶ ରହିଛି, ଯେମାନେ “ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ର ରକ୍ଷା କମାନଙ୍କ ପରି ଦଣ୍ଡ ଯମାନ ହେବା କଥା ଥିଲା।” ଏହି ସାରାଂଶ ଏପରି ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛି, “ନିଷ୍ଠା ଯୁଦ୍ଧ ମାନଙ୍କ ର ସବୁକିଛିକୁ ଭଲଗାଇ ଦେବା କୁମ୍ଭ କାରର ମାଟି ପରି ଗଣାଯିବ; କାରଣ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ତିଆରି କରାଯାଇଛି,

ସେ କି ତାହାକୁ ତିଆରି କରିଥିବାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବ, ସେ ମୋତେ ତିଆରି କରିନାହାନ୍ତି? କିମ୍ବା ଯେ ବସ୍ତୁ ଗଢ଼ାଯାଇଛି, ସେ କି ତାହାକୁ ଗଢ଼ିଥିବାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବ, ତାହାଙ୍କ ର କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନଥିଲା?”

“ନିତ୍ୟ” ବିଷୟରେ ମିଲରଙ୍କ ଚିହ୍ନଟ—ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଏହାକୁ କିମ୍ବା ପୌତ୍ତଳିକତାର ଧର୍ମ, କିମ୍ବା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ବୋଲି ଦେଖାଇଥିଲେ—ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୟତାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ, କାରଣ ଶୟତାନ ଓ ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ—ଉଭୟଙ୍କୁ ଭ୍ରାଗନ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

“ଏହିପରି ଭାବେ, ଯଦିଓ ଭ୍ରାଗନ୍ ପ୍ରଧାନତଃ ଶୟତାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତଥାପି ଦ୍ୱିତୀୟ ଅର୍ଥରେ ଏହା ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।” *The Great Controversy*, 439.

ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଯେଉଁମାନେ ଯେଉଁସାଲେମ ଉପରେ ଶାସନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଏପରି କହନ୍ତି: “କେହି କେହି ପ୍ରଚଳିତ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆବିଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ ଭୁଲ ପାଇଁ ସତ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଯେହି ଦିନକୁ ସୂଚିତ କରିଥିଲା, ସେହି ଦିନ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏକ କଳ୍ପକଥା।” 1901 ମସିହାରେ, ଜର୍ମାନୀରୁ ଆଡ଼େଣ୍ଟିଙ୍କର ଜଣେ ନେତା ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ “the daily” ବିଷୟରେ ପରଧର୍ମୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ୍‌ଧର୍ମର ଭ୍ରାନ୍ତ ମତକୁ ପ୍ରଚାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେହି ମତ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ ଯେ “the daily” ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ, କିମ୍ବା ସେହି ଧାରଣାର କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ମୁଁ “କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ରୂପ” କୁହୁଛି, କାରଣ 1901 ପରେ ଯେ ଇତିହାସ ଗତି କଲା, ସେଥିରେ ଏହି ମିଥ୍ୟାଧାରଣା ଉପରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଜୋର ଦିଆଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ସେହି ଭ୍ରାନ୍ତ ମତଗୁଡ଼ିକ ସଦା ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ “the daily” ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର କୌଣସି ଏକ ପ୍ରକାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

“ଦୈନିକ” ବୋଲି ପରିଚିତ ଉପଦେଶର ସେହି ରତ୍ନ, ଯାହାକୁ ମିଲର ଶୟତାନୀୟ ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିଙ୍କରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। 1901 ମସିହାରେ ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବାବେଳେ, “ଦୈନିକ” ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତୀକ, ଶୟତାନଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ନୁହେଁ—ଏହି ମତକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ୍ ଲୋକେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ 1930 ଦଶକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, “ଦୈନିକ” ଉପଦେଶର ସେହି ରତ୍ନ, ଯାହାକି ମିଲର 2 Thessalonians, chapter two ରେ ମିଳିଥିବା ସତ୍ୟର ଶିରାରୁ ଖୋଦି ବାହାର କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ଏହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲା ଯେପରି Leviticus twenty-six ର “seven times” କୁ 1863 ମସିହାରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା। 1863 ରୁ 1930 ଦଶକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସର କୌଣସି ଏକ ସମୟରେ, ଆଡ଼ଭେଣ୍ଟିଙ୍କ ନିଜେ ତାହାକୁ ଅନୁଭବ ନକରି ନେତୃତ୍ୱ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲା।

“ଭାଇମାନେ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ବିପଦକୁ ଦେଖୁଛି, ଏବଂ ପୁଣି ମୁଁ ପଚାରୁଛି, ତୁମେ ଯେମାନେ ଭ୍ରାନ୍ତି କରୁଛ, ସେହି ଅନ୍ଧ୍ୟାୟକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ କିଛି ପ୍ରୟାସ କରୁଛ କି? ପ୍ରାଣମାନେ ଠୋକର ଖାଇ ଖାଇ, ଅନ୍ଧକାରରେ ଚାଲୁଥାଇପାରନ୍ତି, କାରଣ ତୁମେ ତୁମ ପାଦ ପାଇଁ ସିଧା ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନାହାଁ। ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଦାୟିତ୍ୱର ସ୍ଥାନରେ ଅଛ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଅଧିକ ଆତୁରତା ସହ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି—ତୁମମାନଙ୍କ ନିଜ ପ୍ରାଣମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ ଏବଂ ଯେମାନେ ତୁମକୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଭାବେ ଦେଖନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ନିମନ୍ତେ—ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ତୁଟି କରାଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କର, ଏବଂ ନିଜ ଭୁଲକୁ ସ୍ୱୀକାର କର।”

“ଯଦି ତୁମେ ହୃଦୟର ହଠାତ୍‌କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କର, ଏବଂ ଗର୍ବ ଓ ଆତ୍ମଧର୍ମିକତାର କାରଣରେ ନିଜ ଦୋଷଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁନାହାଁ, ତେବେ ତୁମେ ଶୟତାନଙ୍କର ପ୍ରଲୋଭନମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ଭୁଲଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯଦି ତୁମେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରୁନାହାଁ କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି କରୁନାହାଁ, ତେବେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ୱମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁମକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ସେହି ଭୂମିକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବ। ତୁମେ ସମାନ ସ୍ୱଭାବର ଭୁଲ କରିବାକୁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ, ତୁମେ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରେ ଅବିରତ ରହିବ, ଏବଂ ପାପକୁ ଧର୍ମିକତା ଓ ଧର୍ମିକତାକୁ ପାପ ବୋଲି କହିବ। ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ପ୍ରବଳ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ପ୍ରବଞ୍ଚନା ତୁମକୁ ଚାରିଦିଗରୁ ଘେରି ଧରିବ, ଏବଂ ତୁମେ ନେତା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏହା କରିଥିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ।” *Review and Herald*, December 16, 1890.

ଯିରୁଶାଲେମର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶାସନ କରୁଥିବା ସେହି ଉପହାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନେ, ଯେମାନେ “ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ପଦବୀରେ” ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ “ପାପକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟକତା ଏବଂ ଧାର୍ଯ୍ୟକତାକୁ ପାପ” ବୋଲି କହିବେ, ଏବଂ “ନିଷ୍ଠୁର, ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ର ଏପରି ଉଲଟାଇ ଦେବା କୁମ୍ଭ କାରର ମାଟି ସମାନ ଗଣ୍ୟ ହେବ; କାରଣ, କୃତବସ୍ତୁ କି ତାହାକୁ ନିର୍ମାଣ କରିଥିବା ବିଷୟରେ କହିବ, ସେ ମୋତେ ସୃଷ୍ଟି କରିନାହାଁନ୍ତି? କିମ୍ବା ଗଢ଼ାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁ କି ତାହାକୁ ଗଢ଼ିଥିବା ବିଷୟରେ କହିବ, ତାଙ୍କ ର କୌଣସି ବୁଦ୍ଧି ନଥିଲା?” ଆଡେ ଶୁଣିବା ଚାରି ପିଢ଼ୀ ଜୁଡ଼ି ଚାଲିଥିବା କ୍ରମାଗତ ବିଦ୍ରୋହରେ, ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ପଦବୀରେ ଥିବାମାନେ ନେତାମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି। ସେମାନେ ଏହା ଜାଣି ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ କ୍ରମେ ଏବଂ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ନିଜମାନଙ୍କ ର ତୁ ଚିଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରମାଣକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଆସିଛନ୍ତି। ସେହି କ୍ରମାଗତ ବିଦ୍ରୋହରେ “ସେମାନଙ୍କ ର ଜ୍ଞାନମାନଙ୍କ ର ଜ୍ଞାନ ନଷ୍ଟ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ର ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କ ର ବୁଝାଶକ୍ତି ଗୁପ୍ତ ହେବ।”

ସେମାନେ ସବୁକିଛିକୁ ଉଲଟାଇଦେବେ, ଏବଂ ପାପକୁ ଧର୍ମ ବୋଲି ଓ ଧର୍ମକୁ ପାପ ବୋଲି କହିବେ। ଏହି ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି “the daily” ସମ୍ପାଦନା ଶିକ୍ଷା, ଯାହା ମିଲରଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶୈତାନୀୟ ପ୍ରତୀକ ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାକୁ ଆଜିର ଆଡଭେଣ୍ଟିକ୍ସ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ପରିଚିତ କରେ। ଯାହା କେବେକି ଖିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରୟୋଗଗୁଡ଼ିକର ଗଠନାତ୍ମକ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ଥାପିତ କରୁଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା, ତାହା ଏବେ ଯିରୁଶାଲେମର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବା ଉପହାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କର ମଉତୀର ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଛି। ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ “the daily” ସହ ସମ୍ପର୍କିତ ପ୍ରତୀକସ୍ୱ ଆଡଭେଣ୍ଟିକ୍ସର ଆରମ୍ଭରେ ମିଲରଙ୍କ ଧନଭଣ୍ଡାରରେ ପରିଚିତ ହେବାବେଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଦୃଶ ଦୀପ୍ତିତେଜସ୍ୱୀ ହୋଇ ଦୀପ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସେହି ସତ୍ୟ ଦଶଗୁଣ ଅଧିକ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୁଏ, କାରଣ ସଂଖ୍ୟା ଦଶ ଏକ ପରୀକ୍ଷାର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଦଶମ ପରୀକ୍ଷା ହିଁ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ଥିଲା।

ଆଧୁନିକ ଫରିଶୀମାନେ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ” “ଶୟତାନୀୟ ଶକ୍ତିମାନଙ୍କ” “ପାଖରେ ଆରୋପ କରିଛନ୍ତି,” ଏବଂ ପୌଠଳିକତାକୁ “ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଶକ୍ତି” ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି।

“ଫରିଶୀମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ବାକ୍ସତୁର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତିଭା ଜଗତର ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଲା, ଏବଂ ଲେଖାଯୋଗା କରୁଥିବା ଦୂତ ସେମାନଙ୍କ କଥାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କଲେ। ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ର ଶକ୍ତିକୁ ଶୟତାନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟଶକ୍ତିଙ୍କ ପାଖରେ ଆରୋପ କରିଥିଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାକୃତିକ କାରଣରେ ଆରୋପ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ସେହିହେତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ‘ଏହାମାନେ ସୈତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ।’ ଅବିଶ୍ୱାସରେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରପୁତ୍ରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏକ ମାନବ ସଭା ପରି କଥା କହିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କରାଯାଇଥିବା ସୁସ୍ଥକରଣର କାର୍ଯ୍ୟମାନ, ଯେପରି କାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି ମଣିଷ କେବେ କରିନଥିଲା ଓ କରିପାରିବ ନଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନରକ ସହ ମିଳିତ ଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ଲଗାଇଥିଲେ। ଜିନ୍ଦା, ଗୁମ୍ଫରା, ଲୋହହୃଦୟ, ସେମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରତି ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ମୁଦି ଦେବାକୁ ସଂକଳ୍ପ କଲେ, ଏବଂ ଏପରିଭାବେ ସେମାନେ ଅକ୍ଷୟ ପାପ କଲେ।” Manuscript Releases, volume 4, 360.

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଉନ୍ନୋଚିତ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ବିଷୟରେ ଆମର ଆଲୋଚନାକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।